

Istoria Sibiului - Istoria moderna

Perioada medievala a Sibiului s-a caracterizat, din punct de vedere economic, printr-o permanenta dezvoltare care a avut in prim plan ascensiunea breslelor. In secolul al XIV-lea aceste bresle erau deja extrem de bine organizate (de exemplu cea a cizmarilor avea in componenta si mesteri din Țara Romaneasca si Moldova). Produsele breslelor sibiene se vindeau in toata Transilvania precum si pe pietele unor orase din Ungaria.

Asociatiile mestesugaresti si negustoresti sibiene au obtinut o serie de drepturi si privilegii care au determinat o inflorire fara seamana a vietii orasului; si domnitorii Moldovei si Țarii Romanesti au acordat sibiienilor anumite facilitati (in secolul al XIV-lea, sibiienii detineau un fel de monopol asupra comerțului cu Țara Romaneasca).

Dupa ce a primit statutul de oras, Sibiul a fost condus de un Sfat orasenesc care, pentru intreg Evul Mediu a purtat denumirea de Magistrat. Initial, Magistratul era condus de un jude (regal) alaturi de 12 jurati care se alegeau anual din randul membrilor comunitatii locale. Dupa mijlocul secolului al XIV-lea apare si functia de primar, ales de cetatenii urbei din randul personalitatilor locale mai importante. Din punct de vedere politic, Sibiul a avut o istorie deosebit de framantata, pana cand in Transilvania s-a consolidat stapanirea habsburgica. Dupa ce armata maghiara a suferit dezastrul de la Mohacs, iar regele insusi a cazut in lupta, pentru tronul Ungariei s-a declansat un aprig conflict, urmat de un razboi civil, intre Ioan Zapolya, voievodul Transilvaniei, sprijinit de turci si Ferdinand de Habsburg. Sibiul s-a alaturat taberei conduse de Ferdinand de Habsburg, suferind un lung asediu din partea ostilor adverse, carora li s-a alaturat armata nou-alesului voievod al Transilvaniei, Ștefan Mailat.

In aceasta perioada, orasul a avut de infruntat o serie de greutati, care au determinat inchinarea in fata lui Zapolya. Dupa constituirea Marelui Principat al Transilvaniei, lupta dintre cele doua puteri a continuat, fiind vizibila si in interiorul Sibiului, unde s-au constituit, de asemenea, doua tabere. Cea filohabsburgica, mai numeroasa si mai puternica, avea in frunte doi reprezentanti de marca ai sasilor: Marcus Pempfflinger si Petrus Haller.

Cele doua grupari au alternat la conducerea cetatii, in functie de conjunctura politica a momentului. La sfarsitul secolului al XVI-lea, stabilitatea orasului a fost reinstaurata, asta si datorita remarcabilelor calitati ale juzilor regali Augustin Hedwig si Albert Huet.

Un moment extrem de greu pentru istoria Sibiului l-a constituit domnia principelui Gabriel Bathory. Acesta a reusit, printr-un sretlic sa intre cu armata sa in cetate. Magistratul orasului a fost arestat, locuitorii alungati iar orasul pradat. Radu Șerban, domnul Țarii Romanesti, sprijinit de turci intervine in sprijinul sibiienilor si il infrange pe Bathory in Țara Barsei. Acesta se retrage din orasul, care este asediat, fara succes de domnitorul muntean. Situatiia respectiva avea sa mai dureze inca doi ani, pana cand, sub presiunea unei osti turcesti careia i s-a alaturat domnia Moldovei (Ștefan Tomșa) si al Țarii Romanesti (Radu Mihnea) Bathory paraseste Sibiul. Lua astfel sfarsit poate cea mai neagra pagina din istoria Sibiului.